

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ ВЛАДИ

Актуальність теми. Інформаційне суспільство є основою розвитку соціальної, економічної, гуманітарної, культурної та інших сфер суспільного життя.

Мета дослідження. науково-теоретичне обґрунтування формування інформаційних державно-управлінських ресурсів України, виявлення їх динаміки та тенденцій розвитку.

Об'єкт дослідження – інформаційні ресурси органів державного управління України.

Предмет дослідження – формування та розвиток інформаційних державно-управлінських ресурсів для забезпечення діяльності органів державного управління України.

Сьогодні можна з упевненістю говорити про те, що інформаційні державно-управлінські ресурси виникли одночасно із зародженням держав та створенням системи державного управління. Сучасне ж суспільство живе в час так званої «Третьої хвилі», в умовах формування надіндустріальної цивілізації, інформаційного суспільства, в якому інформація є найбільшою суспільною цінністю, предметом, засобом і продуктом управлінської праці [1, с. 49].

Формування та розвиток інформаційного простору держави повинні спрямовуватися передусім на об'єднання, інтеграцію інформаційно-телекомунікаційних мереж і систем з метою їх взаємодії, роботи в єдиних форматах і стандартах для забезпечення інформаційної підтримки прийняття рішень у різноманітних сферах управління. Ключовими є питання про вироблення нового підходу до вирішення завдань державного управління, який ґрунтується на інформаційній основі та враховує сучасне уявлення про інформацію як про інтелектуальний продукт, а також про формування єдиного інформаційного простору суспільства для забезпечення на цій основі ефективного стійкого управління країною.

Інформаційні державно-управлінські ресурси України розвиваються в умовах вироблення й реалізації ефективної та дієвої державної політики за чіткої правової регламентації відносин в інформаційній сфері, а колізії між правовими нормами ведуть до порушення системності правового регулювання і тим самим знижують його ефективність. У сучасних умовах суперечності між правовими нормами властиві практично всім ланкам українського законодавства. [2, с. 244].

Нормативно-правова база українського законодавства у сфері інформаційних державно-управлінських ресурсів є досить різноманітною і налічує понад двадцять нормативних документів, якими врегульовано окремі аспекти цього питання. Розвиток усіх видів документів засвідчує, що їх форма суттєво змінювалася відповідно до потреб користувачів, підвищувалася їх значущість, зручність використання, ефективність зберігання та передавання, однак кожний із них був і залишається повноправною складовою інформаційних ресурсів суспільства. Факторами ризику в означеній сфері виступають: державно-правова законність, державно-соціальна ефективність та демократична легітимність [2, с. 251].

Сучасні геоінформаційні ресурси створюються в результаті застосування новітніх високих технологій і мають багатогалузеве походження, багатотільове і багатогалузеве застосування. Основною метою їх активізації є забезпечення органів державного управління актуальною, достовірною та комплексною інформацією для всебічного оперативного дослідження, оцінки й обґрунтування управлінських рішень. Використання геоданих дає змогу забезпечити працівників необхідною інформацією, а також оперативний доступ до баз даних різноманітних інформаційних систем, виробити дієвий інструментарій підтримки прийняття управлінських рішень, візуалізувати складно-структуровану інформацію, встановити зворотний зв'язок з громадянами тощо. Інформаційна складова цього процесу охоплює комплекс заходів щодо організації інформації в органах державного управління та реалізується в документальному забезпеченні системи управління якістю. Відкритість та прозорість діяльності органів державного управління втілюються в наявності інформації щодо процедур надання певних адміністративних послуг, переліків документів для їх отримання, відповідальних осіб тощо.

Принцип прозорості передбачає вироблення ефективних методів роботи, за допомогою яких громадянам надається вся необхідна їм інформація, вони отримують доступ до найсуттєвішої інформації про функціонування організації [3, с. 276]. Стандарти системи управління якістю спрямовані на забезпечення та управління інформаційними ресурсами, документацією та даними. Вони сприяють створенню ефективного управління інформацією в організації, упорядкуванню її документації, виробленню чітких процедур та алгоритмів роботи з ними. У результаті дослідження доведено, що інформація стає стратегічним ресурсом державного управління, а інформаційні технології виступають одним з інструментів підвищення його ефективності.

Інформаційні ресурси належать до найважливіших ресурсів, без використання яких, в принципі, неможливо виконувати функції управління. Динамічність зазначеної моделі виявляється в постійних змінах внаслідок настання послідовних етапів формування й використання ресурсів, а також їх руху в просторі й часі, співвіднесення досягнутих кінцевих результатів її функціонування із запланованими з урахуванням нинішнього стану справ.

Сучасне суспільство по праву називають інформаційним, адже інформація в різноманітних формах становить найважливіший елемент його життєдіяльності, а інформаційний ресурс стає основним ресурсом людства, головною цінністю сучасної цивілізації [4, с. 375].

Висновок. На основі проведеного дослідження розроблено наукові положення, що в сукупності вирішують важливе наукове завдання в галузі державного управління щодо формування й розвитку інформаційних державно-управлінських ресурсів України.

Список використаних джерел

1. Твердохліб О. С. Інформаційний державно-управлінський ресурс як складова процесу впровадження системи управління якістю. Вісн. держ. Служби України. 2009. № 4. С. 49.
2. Твердохліб О. С. Використання геоінформаційного ресурсу в діяльності органів державної влади України. Наук. вісн. Акад. муніцип. упр. : зб. наук. пр. К., 2010. Вип. 1. С. 244–251. (Серія «Управління»).
3. Твердохліб О. С. Концептуальні основи інформаційних ресурсів у державному управлінні. Демократичні стандарти врядування й публічного адміністрування : матеріали наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Львів, 4 квіт. 2008 р.) : у 2 ч. Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2008. Ч. 2. С. 276.
4. Твердохліб О. С. Інформаційні ресурси України в умовах демократичних змін. Новітні тенденції розвитку демократичного врядування: світовий та український досвід : матеріали наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 30 трав. 2008 р.) : у 3 т. К. : НАДУ, 2008. Т. 2. С. 364–375.